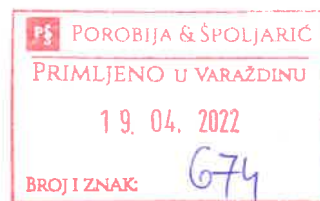

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Sisku

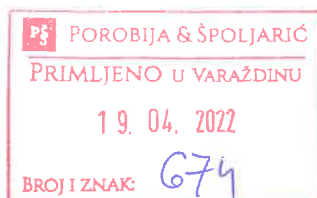

Potvrda o preuzimanju elektroničkog sudskog pismena

U siguran elektronički poštanski pretinac primatelja **Odvjetničko društvo Porobija & Špoljarić d.o.o., pravna osoba**, dana **19.04.2022.** su poslana sljedeća pismena iz predmeta **P-147/2019**:

- podnesak vrste **Presuda - odbijena žalba - potvrđena presuda 1. st.** i oznake **P-147/2019-47**

Potvrđuje se da je primatelj dana **19.04.2022.** preuzeo navedena pismena.

Republika Hrvatska
Županijski sud u Sisku
Sisak, Trg Ljudevita Posavskog 5

Općinski sud u Sisku

Primljeno ~~neposredno~~ - preko pošte (obično - preporučeno)
13-04-2022 god. u A primljena sa ☒ prilogom i
i _____ rubrika.

Podnesak stigao poštom običnom - s oštećenim omotom.
Predan na poštu preporučeno dana _____ 20 ____ god.
Plaćena pristojba _____ kuna - u državnim biljezima - manje
plaćeno _____ kuna - podnesak primljen bez pristojbe.
Primijene vrijednosti (novac, državni biljezi i sl.) _____
Poslovni broj: GŽ-1217/2021-6
Potpis sudnika _____

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Sisku u vijeću sastavljenom od sudaca mr. sc. Ane Beloglavec, predsjednice vijeća te Ljiljane Milina, članice vijeća i sutkinje izjaviteljice i Predraga Jovanića, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja "S-Tel" d.o.o. iz Siska, A. Starčevića 46, OIB 02541454183, kojeg zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Porobija & Špoljarić, odvjetnici iz Varaždina, protiv tuženika Grada Siska, Rimska 26, OIB 08686015790, kojeg zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Babić & Brborović, odvjetnici iz Zagreba, radi raskida ugovora i naknade materijalne štete, odlučujući o žalbi tuženika izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Sisku, poslovni broj: P-147/2019-34 od 31. ožujka 2020., u sjednici vijeća održanoj 31. ožujka 2022.

presudio je

I. Odbija se žalba tuženika Grada Siska kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Sisku, poslovni broj: P-147/2019-34 od 31. ožujka 2020.

II. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troška žalbe kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom je suđeno:

"1. Tuženik Grad Sisak, OIB 08686015790, dužan je tužitelju „S-TEL“ d.o.o., OIB 02541454183, isplatiti na ime naknade materijalne štete iznos od 182.609,12 kn sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 18. svibnja 2005. do 31. srpnja 2015. po stopi koja je određena za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dan polugodišta koje prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a potom od 1. kolovoza 2015. do isplate za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje duže od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

2. Tuženik Grad Sisak, OIB 08686015790, dužan je tužitelju „S-TEL“ d.o.o., OIB 02541454183, isplatiti na ime naknade materijalne štete po osnovi izmakle koristi ukupan iznos od 177.574,13 kn sa zakonskom zateznom kamatom počevši od dospijeća svakog pojedinog iznosa do 31. srpnja 2015. po stopi koja je određena za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dan polugodišta koje prethodilo tekućem polugodištu za pet

postotnih poena, a potom od 1. kolovoza 2015. do isplate za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje duže od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, i to:

- za 2005. godinu iznos od 39.556,05 kn sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 1. siječnja 2006. pa do isplate
  - za 2006. godinu iznos od 63.700,65 kn sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 1. siječnja 2007. pa do isplate
  - za 2007. godinu iznos od 63.700,65 kn sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 1. siječnja 2008. pa do isplate
  - za 2008. godinu iznos od 10.616,78 kn sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 1. ožujka 2008. pa do isplate,
- sve u roku od 15 dana.

3. Nalaže se tuženiku Grad Sisak, OIB 08686015790, da tužitelju „S-TEL“ d.o.o., OIB 02541454183, nadoknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 113.206,70 kn, u roku od 15 dana."

2. Protiv takve presude žalbu je podnio tuženik zbog pogrešne primjene materijalnog prava, bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog odluke o troškovima postupka s prijedlogom da se njegova žalba usvoji, preinači pobijana presuda na način da se odbije tužbeni zahtjev i tužitelj obveže na snošenje troškova postupka tuženiku, podredno da se presuda ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

2.1. Obrazlažući žalbu tuženik ukazuje na materijalnu dokumentaciju priloženu spisu i smatra da je sud trebao dati prednost materijalnoj dokumentaciji u odnosu na iskaze saslušanih svjedoka koji su na direktan ili indirektan način zainteresirani za uspjeh stranaka u sporu. Tuženik se poziva na članak 10. Ugovora o zakupu kojim je ugovoreno da se na zakupljenoj lokaciji ne smije ništa postavljati bez odobrenja nadležnog organa, te odredbu članka 510. stavak 4. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 53/91., 73/91., 111/93., 3/94., 7/96., 91/96., 112/99. i 117/03., dalje: ZOO), prema kojoj zakupnik nema pravo na naknadu štete ako je zakupnik u času sklapanja ugovora znao za mogućnost da mu stvar bude oduzeta ili da njegovo pravo bude smanjeno ili ograničeno. Tuženik smatra da je tužitelj prilikom sklapanja predmetnog ugovora o zakupu znao za potrebu pribavljanja odobrenja nadležnog organa, odnosno suglasnosti Hrvatskih cesta d.o.o. iz Zagreba (dalje: Hrvatske ceste) Isto tako smatra da treba primijeniti članak 99. stavak 1. ZOO, jer nije riječ o nejasnoj odredbi ugovora. Kako je tužitelj propustio ishoditi odobrenje nadležnog organa - Hrvatskih cesta, isti je u obvezi snositi štetne posljedice vlastitog ne postupanja. U prilog takvom stajalištu citira točku 13. Natječaja za prikupljanje pisanih ponuda za zakup lokacija za postavljanje promidžbenih i reklamnih panoa na stupove javne rasvjete (dalje u tekstu: Natječaj). Poziva se na svjedočki iskaz Zorana Solomuna i smatra da je iz teksta ugovora i iz teksta Natječaja bilo vidljivo da je potrebno ishoditi sve zakonom propisane suglasnosti među kojima je i suglasnost Hrvatskih cesta.

2.2. Žalбом se osporavaju i rezultati financijskog vještačenja vještaka Josipa Cindrića, a pogotovo tuženik osporava troškove prijave na natječaj, troškove obavljanja drugih djelatnosti nevezanih za predmetni ugovor, trošak sklapanja ugovora o radu, te činjenice da nije utvrđeno da li su reklamni panoi postavljeni samo

na dijelu državnih cesta ili na cestama koje su u vlasništvu tuženika, te osporava i visinu iznosa dobiti smatrajući da tužitelj nije dokazao zaradu koju bi ostvario po redovitom tijeku stvari. Nisu obračunati niti troškovi godišnje zakupnine koju je tužitelj bio dužan platiti da je ugovor bio konzumiran za cijelo vrijeme ugovorenog trajanja. U pogledu troškova izmakle dobiti smatra da je valjalo izvršiti uvid u poslovne knjige tužitelja, te da tužitelj nije dokazao niti osnovu, niti visinu štete na ime izmakle dobiti. O visini štete prvostupanjski sud nije dao odgovarajuće razloge u dosuđenom iznosu zbog čega se presuda ne može ispitati. Tuženik osporava i odluku o visini parničnih troškova te traži trošak sastava žalbe uvećanog za PDV u ukupnom iznosu od 7.812,50 kuna.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba nije osnovana.

5. Prvostupanjski sud je na temelju provedenog dokaznog postupka po prijedlozima stranaka u bitnim crtama utvrdio sve odlučne činjenice, te na tako potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo kada je prihvatio tužbeni zahtjev. Prvostupanjska presuda sadrži dostatne i jasne razloge, tako da se može ispitati, a ovaj sud ne nalazi bitne povrede postupka na koje pazi po službenoj dužnosti (člana 365. stavak 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13., i 89/14. i 70/19 - dalje: ZPP), niti bitnu povredu na koju ukazuje tuženik u žalbi.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za raskid ugovora o zakupu lokacija za postavljanje reklamnih panoa na stupove javne rasvjete na području Grada Siska (dalje: Ugovor) od 11. ožujka 2005. zaključen između stranaka, te zahtjev za isplatu materijalne štete - stvarne štete i izmakle dobiti.

7. Prije svega valja istaknuti da je u prijašnjem tijeku postupka o tužbenom zahtjevu za raskid ugovora pravomoćno presuđeno odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev-797/12, a istom odlukom je ukinuta drugostupanjska presuda Županijskog suda u Sisku broj: GŽ-190/2010 od 9. lipnja 2011. u pogledu tužbenog zahtjeva radi naknade štete te je predmet vraćen na ponovni postupak. Uslijedila je ukidna presuda ovog suda broj: GŽ-388/2018 od 25. listopada 2018. te je prvostupanjski sud u ponovljenom postupku raspravljao o tužbenom zahtjevu radi naknade štete i donio presudu koju tuženik pobija žalbom.

8. Nadalje, treba dodati da je punomoćnik tužitelja Marko Benčić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Porobija & Špoljarić iz Varaždina, nakon donošenja pobijane presude u žalbi protiv rješenja od 6. srpnja 2021. postavio zahtjev za izuzeće sudaca Županijskog suda u Sisku koji je predsjednica ovog suda Blažena Ereš rješenjem broj: 29-Su-652/2021-5 od 7. listopada 2021. odbila i dostavila takvo rješenje strankama. Ovo se ističe jer u spisu nije uvezano niti postoji rješenje o odbijanju zahtjeva za izuzeće sudaca ovog drugostupanjskog suda Marijanke Salopek, mr. sc. Ane Beloglavec i Predraga Jovanića.

9. Među strankama nije sporno i nedvojbeno je utvrđeno da je na temelju objavljenog natječaja u postupku javne nabave izabran tužitelj koji je kao zakupnik s tuženikom kao zakupodavcem sklopio 11. ožujka 2005. ugovor o zakupu lokacija za

postavljanje reklamnih panoa na stupove javne rasvjete na području Grada Siska (dalje: ugovor o zakupu), na određeno vrijeme od 1. ožujka 2005. do 1. ožujka 2008., te je tužitelj platio ugovorenu godišnju zakupninu u iznosu od 33.918,75 kuna. Nakon što je tužitelj postavio reklamne panoe na dijelovima cesta kojima gospodare Hrvatske ceste, iste su dopisom od 4. travnja 2005. zatražile od tuženika uklanjanje istih, a dopisom od 17. svibnja 2005. naložile Cestama Sisak d.o.o. uklanjanje reklamnih panoa na državnim cestama D36, dionica 3 i D 37, dionica 1. Prema odredbi članka 55. i članka 39. Zakona o javnim cestama ("Narodne novine" broj 180/04.) predmetnim državnim cestama su upravljale Hrvatske ceste i na tim cestama nije bilo moguće poduzimati bilo kakve radove bez suglasnosti Hrvatskih cesta d.o.o.

10. U dosadašnjem tijeku postupka nedvojbeno je utvrđeno (presudom Vrhovnog suda RH broj Rev 797/12-2 od 7. veljače 2018.) da je ugovor o zakupu raskinut po samom zakonu sukladno odredbi čl. 580. st. 2. ZOO. Prema citiranoj odredbi ako se utvrdi da trećemu pripada neko pravo koje sasvim isključuje pravo zakupca na uporabu stvari, ugovor o zakupu se raskida po samom zakonu, a zakupodavac je dužan naknaditi zakupniku štetu.

11. U ponovljenom postupku preostalo je činjenično i pravno pitanje da li tužitelj kao zakupnik ima pravo na naknadu štete, s obzirom da stranke različito tumače odredbu članka 10. ugovora o zakupu, te pitanje da li postoje okolnosti zbog kojih bi trebalo primijeniti odredbu članka 510. stavak 3. ZOO, odnosno da je zakupnik u trenutku sklapanja ugovora znao za mogućnost da mu se isključi pravo koje mu je ugovorom prenijeto (kada kupac zna za mogućnost evikcije, pa ipak svjesno pristaje na sklapanje ugovora pod tim okolnostima), u kojem slučaju nema pravo na naknadu štete ako se ta mogućnost ostvari.

12. Svaka stranka dužna je dokazati svoje navode i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika (članak 7. i 219. stavak 1. ZPP), a ako sud na temelju izvedenih dokaza (članak 8. ZPP) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja, u skladu s odredbom članka 221a. ZPP.

13. Ovaj sud podržava sve činjenično-pravne zaključke pobijane presude, jer je tužitelj dokazao da je došlo do raskida ugovora o zakupu i dokazao je visinu štete, a tuženik nije dokazao da postoje razlozi koji isključuju njegovu odgovornost, odnosno nije dokazao da je tužitelju bilo poznato ili da mu je moralo biti poznato da treba prije postavljanja reklamnih panoa pribaviti suglasnost Hrvatskih cesta.

14. U odredbi članka 10. ugovora o zakupu se navodi da zakupnik na zakupljenoj lokaciji ne smije ništa postavljati bez odobrenja nadležnog organa. Neosnovano tuženik navedenu odredbu tumači na način da je time tužitelj kao zakupnik upozoren da mora pribaviti sva odobrenja i suglasnosti, pa tako i suglasnost Hrvatskih cesta za postavljanje reklamnih panoa na rasvjetne stupove na državnim cestama. Kao što je pravilno utvrdio prvostupanjski sud, iz iskaza svih saslušanih svjedoka, a posebno bivšeg gradonačelnika Dinka Pintarića proizlazi da su se zastupnici i radnici tužitelja raspitivali prilikom sklapanja ugovora o kojim odobrenjima nadležnog organa se u članku 10. ugovora radi i tom prilikom su obaviješteni da tužitelj ne smije ništa postavljati bez odobrenja nadležnih organa odnosno tuženika Grada Siska i njegovih tijela. Iz iskaza svih saslušanih prvostupanjski sud je pravilno

zaključio da nitko od predstavnika Grada Siska nije znao za mogućnost, niti je na poseban upit dao upozorenje djelatnicima tužitelja da se bez suglasnosti Hrvatskih cesta ništa ne može postavljati na stupovima uz državne ceste, a što proizlazi i iz korespondencije Hrvatskih cesta prema tuženiku. Naime, dopisom Hrvatskih cesta od 4. travnja 2005. (na listu 39 spisa) kojim Hrvatske ceste traže od tuženika uklanjanje reklamnih panoa postavljenih na električne stupove koji se nalaze u trupu ceste, Hrvatske ceste utvrđuju da ne postoji njihova suglasnost za postavljanje reklama, te se pozivaju na Pravilnik o prometnim znakovima, opremi i signalizaciji na cestama ("Narodne novine" broj 59/2000) kojim je propisano da u pojasu koji je potreban za postavljanje prometnih znakova ne dozvoljavaju postavljanje nikakvih drugih znakova niti reklama. Iz sadržaja tih dopisa proizlazi da uopće nije bilo moguće postavljanje bilo kakvih reklamnih panoa uz državne ceste kojima gospodare Hrvatske ceste, a to je tuženiku i njegovim djelatnicima trebalo biti poznato, te nisu niti mogli raspisati natječaj za dodjelu zakupa za postavljanje panoa na rasvjetna tijela na tim cestama. Treba dodati da je utvrđeno da su se zastupnici i radnici tužitelja raspitivali, te im nitko od ovlaštenih osoba u Gradu Sisku, niti sam gradonačelnik nije dao relevantne informacije da se osim odobrenja Elektre ili po potrebi građevinske dozvole treba pribaviti suglasnost Hrvatskih cesta, kao uvjete iz članka 10. ugovora o zakupu.

15. Stoga ovaj sud podržava činjenična utvrđenja prvostupanjskog suda da tužitelj nije znao niti je iz vrlo općenite odredbe članka 10. ugovora o zakupu mogao znati da je za postavljanje reklamnih panoa na državnim cestama kojima gospodare Hrvatske ceste potrebna njihova prethodna suglasnost, zbog čega ima pravo na naknadu štete.

16. Visina materijalne štete je utvrđena iz stručnog i objektivnog vještačkog nalaza i mišljenja vještaka financijske struke kojima je sud opravdano poklonio vjeru, vještak je otklonio sve tuženikove primjedbe i osporavanja valjanosti takvog nalaza. Nedvojbeno je da je tužitelj, čim je saznao da je njegova ponuda prihvaćena i prije sklapanja ugovora o zakupu počeo pripremanje radnje za izvođenje svih potrebnih radova na postavljanju reklamnih panoa, nabavio sredstva i materijal i zaposlio ljude na rok od tri mjeseca, pa i ti troškovi ulaze u troškove kojima je učinjena šteta tužitelju, te je utvrđeno da je konkretne reklamne panoe i postavio. U prvostupanjskoj presudi postoje jasni i valjani razlozi za prihvaćanje svih dijelova nalaza i mišljenja, sud je odgovorio na sve primjedbe tuženika, tako da razloge prvostupanjske presude u cijelosti prihvaća i ovaj sud. Nije bilo potrebe za novim financijskim vještačenjem, niti je tuženik tijekom prvostupanjskog postupka dao uvjerljive razloge zbog čega bi se isto trebalo provesti.

17. Prvostupanjski sud je pravilno i potpuno utvrdio sve odlučne činjenice za ocjenu osnovanosti i visine tužbenog zahtjeva na koje je pravilno primijenio materijalno pravo kada je tužitelju dosudio naknadu materijalne štete kao u izreci, te svi navodi žalbe tuženika nisu doveli u pitanje pobijanu prvostupanjsku presudu.

18. Odluka o trošku je pravilno donesena primjenom članka 154. stavak 1. ZPP, a parnični trošak tužitelja se odnosi na troškove zastupanja koji su pravilno obračunati, trošak sudskih pristojbi i trošak vještačenja.

19. Zbog iznesenih razloga odbijena je žalba tuženika kao neosnovana, te potvrđena presuda kao u izreci, sve primjenom članka 368. stavak 1. ZPP.

20. Tuženik nije uspio žalbom osporiti prvostupanjsku presudu, pa je o trošku žalbe odlučeno kao u točki II. izreke ove presude primjenom članka 166. stavak 1. u svezi s člankom 154. stavak 1. ZPP.

U Sisku 31. ožujka 2022.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Ana Beloglavec

Dokument je elektronički potpisan:
ANA BELOGLAVEC

Vrijeme potpisivanja:
13.04.2022
10:56:42

DN:
O=HR
O=ŽUPANIJSKI SUD U SISKU
2.5.4.97.4#130D46222373637373636363636
L=SISAK
S=BELOGLAVEC
G=ANA
CN=ANA.BELOGLAVEC

Broj zapisa: **eb309-3ed4c**

Kontrolni broj: **06beb-a6b1b-79565**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ANA BELOGLAVEC, L=SISAK, O=ŽUPANIJSKI SUD U SISKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.